

Overweging op de Vijfde zondag van Pasen 3 mei 2026

Mis van het H. Bloedsgilde. Evangelie Johannes 14,1-11

Het zal iedereen weleens overkomen zijn:

Je vertelt een verhaal. Over een gebeurtenis die jij beleefd hebt.

En dan zegt een luisteraar: "Ja, ja, dat zal wel. Daar heb ik zo mijn vragen bij".

Als iemand zo zijn vragen heeft, dan twijfelt hij aan wat je zegt of hij gelooft je gewoonweg niet. Dat is altijd teleurstellend voor de verteller.

Jezus zit mijn zijn leerlingen aan tafel. Het is misschien wel de laatste keer dat Jezus met zijn leerlingen kan eten. Het is een soort afscheidsmaal.

Hij vertelt over zijn heengaan. De leerlingen willen dat niet Hij weggaat.

Jezus is dé leidsman. Hij is onmisbaar. Zonder Hem kunnen ze niet verder met de opbouw van een nieuwe samenleving.

Sterker nog: sommigen van hen verwachten een spetterend begin.

De fantastische doorbraak van het Rijk van God. De Romeinse bezetter het land uit. Jezus de koning; zij de ministers. Herstel van het grote Rijk van Israël.

Maar niets daarvan. Jezus vertelt dat hij weggaat. Naar de Vader in de hemel Daarheen, belooft hij, zal hij zijn leerlingen meenemen als hij terugkomt.

Maar de leerlingen hebben zo hun vragen.

En dan komen de vragen los. En met de vragen ook de twijfel en het ongeloof.

Thomas: U kunt dat wel mooi zeggen, maar hoe weten we dan de weg?

Filippus: Hoe kunnen wij hier en nu al de Vader kennen?

Nu maken we een sprong in de tijd:

Hun vragen verschillen niet veel van de vraag die in de Middeleeuwen een priester stelde toe hij bij de consecratie de woorden sprak: Dit is mijn Bloed.

Hoe kan God werkelijk tegenwoordig zijn in deze gewone wijn? Hij twijfelt.

Jezus zegt: het is de Vader die in mij zijn werken doet. God werkt in mij.

Als jullie in verbondenheid met mij werken, dan werkt God ook in jullie.

In de gewone dingen die ik jullie heb voorgedaan kun je God zien, zegt Jezus.

De vraag van toen en nu is: hoe kunnen wij God de Vader of de Aanwezigheid van Jezus ervaren, in de gewone dingen van het leven.

In het dagelijks doen en laten is God zelf aanwezig.

Wat deed Jezus dan? Eigenlijk niets bijzonders. Niets ongewoons wat wij niet zouden kunnen. Hij liet het alleen niet bij mooie woorden.

Wat hij preekte maakt hij in daden waar.

Precies in heel gewone daden gebeurde er iets bijzonders: Hij luisterde met open hart naar de noden en verlangens van de mensen.

Hij bemoedigde hen en vergaf hun fouten zodat weer verder konden.

Mensen die tot in hun ziel gewond waren genas hij door het met begrip en liefde aan te spreken.

Uit medelijden bewogen gingen hij naar mensen toe van wie anderen op verre afstand bleven: zieken, zondaars, mensen met een slechte reputatie.

Hij genas hen naar lichaam en geest. Hij maakte hen tot hele mensen.

Met zijn leerlingen en met mensen die met hem mee trokken - onder wie een aan tal vrouwen - vormde hij een gemeenschap gebaseerd op vriendschap, onderlinge verbondenheid, dienstbaarheid: kortom broeder- en zusterschap.

Jezus deed toen vóór wat iedereen van ons ook vandaag kan doen:

Je hart openen, het gesprek aangaan, genezende aandacht geven.

Het bijzondere is: in de ontmoetingen met Jezus ervoeren de mensen iets van God. Of beter: zagen ze iets van God.

“Wie mij ziet, ziet de Vader”, zegt Jezus.

“Jezus is het menselijke gezicht van God naar ons toegekeerd”.

God komt tegenwoordig in de meest gewone daden die wij in verbondenheid met Jezus doen.

Weer een sprong naar de Middeleeuwen. De priester in Boxmeer die de Mis las, vroeg zich af hoe kan nou die gewone wijn het Heilig Bloed zijn.

Hoe kun je nou zeggen dat God in deze gewone wijn tegenwoordig is?

Dat kún je als je durft te geloven dat deze wijn het Bloed verbeeldt dat uit de wonden en het doorstoken Hart van Jezus vloeit.

Jezus geeft zijn leven aan ons uit liefde.

Ineens vloeide het Bloed over de kelk heen en drupte op een doekje.

Dat doekje met het Heilig Bloed in de schrijn zegt ons ook vandaag:

Als je in verbondenheid, in vriendschap en in dienstbaarheid je leven met andere mensen deelt zoals Jezus het ons heeft voorgedaan, dan breng ook jij iets van Gods Tegenwoordigheid.

In het gewone leven van alledag wordt het Rijk van God opgebouwd door mensen die niet hun eigenbelang zoeken, maar die even belangeloos als Jezus haar of zijn medemensen tegemoet treden.

Het Heilige Bloed van Boxmeer is een gave van God die ons eraan herinnert:

God is tegenwoordig in elk belangeloos gesproken woord of behulpzame daad die mensen in verbondenheid met Jezus doen.

Het Heilig Bloed wordt jaarlijks rondgedragen door de straten van Boxmeer.

Het wordt met eerbied begeleid en beschermd door het Heilig Bloedsgilde dat de taak heeft de Vaart ordelijk te doen verlopen.

De leden van het Heilig Bloedsgilde doen dat in trouwe vriendschap, in dienstbaarheid en in het bewustzijn dat het Heilig Bloed van Boxmeer een kostbare schat is waarin iets van Gods liefde zichtbaar wordt.

Boxmeer is blij en trots op het Heilig Bloedsgilde dat vandaag het Koningschieten 2026 viert en in deze viering biedt om Gods zegen over het gilde.

pastor Tom Buitendijk, o.carm.